

LEGE nr. 26 din 5 noiembrie 1990 (**republicată**)(*actualizată*)

privind registrul comerțului

(actualizată la data de 11 octombrie 2015*)

EMITENT

PARLAMENTUL

***) Republicată în temeiul art. IV din Legea nr. 12 din 8 ianuarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 19 ianuarie 1998, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Legea nr. 26/1990 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 7 noiembrie 1990.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Înainte de începerea activității economice, au obligația să ceară înmatricularea sau, după caz, înregistrarea în registrul comerțului următoarele persoane fizice sau juridice: persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, societățile comerciale, companiile naționale și societățile naționale, regiile autonome, grupurile de interes economic, societățile cooperative, organizațiile cooperatiste, societățile europene, societățile cooperative europene și grupurile europene de interes economic cu sediul principal în România, precum și alte persoane fizice și juridice prevăzute de lege.

Alin. (1) al art. 1 a fost modificat de art. 11, Secțiunea a 3-a, Cap. II din LEGEA nr. 71 din 3 iunie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 409 din 10 iunie 2011.

(1¹) Documentele depuse în susținerea cererilor de înregistrare prevăzute la alin. (1) se redactează în limba română.

Alin. (1¹) al art. 1 a fost introdus de pct. 1 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

(1²) Comercianții pot solicita și asigurarea publicității actelor prevăzute la alin. (1), în traducere certificată în una dintre limbile oficiale ale statelor membre ale Uniunii Europene.

Alin. (1²) al art. 1 a fost introdus de pct. 1 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

(1³) Oficiul Național al Registrului Comerțului asigură accesul la copiile prevăzute la alin. (1²), în aceleași condiții ca și la actele în limba română.

Alin. (1³) al art. 1 a fost introdus de pct. 1 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

(1⁴) În caz de neconcordanță între actul în limba română și traducerea certificată pentru care s-a asigurat publicitatea, societatea nu poate opune terților textul tradus; aceștia pot însă opune societății traducerea certificată, cu excepția cazului în care societatea face dovada că ei cunoșteau versiunea originală, publicată conform legii.

Alin. (1⁴) al art. 1 a fost introdus de pct. 1 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

(2) În cursul exercitării activității lor sau la încetarea acesteia, persoanele fizice sau juridice prevăzute la alin. (1) au obligația de a solicita înscrierea în același registru a mențiunilor privind actele și faptele a căror înregistrare este prevăzută de lege.

Alin. (2) al art. 1 a fost modificat de art. 11, Secțiunea a 3-a, Cap. II din LEGEA nr. 71 din 3 iunie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 409 din 10 iunie 2011.

(2¹) Potrivit prezentei legi, prin înregistrare se înțelege atât înmatricularea comerciantului și înscrierea de mențiuni, precum și alte operațiuni care, potrivit legii, se menționează în registrul comerțului.

Alin. (2¹) al art. 1 a fost introdus de pct. 2 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică meseriașilor și țăranilor care își desfac produsele din gospodăria proprie.

Articolul 2

(1) Registrul comerțului se ține de către oficiul registrului comerțului, organizat în fiecare județ și în municipiul București, potrivit prevederilor cap. II din prezenta lege.

(2) Registrul central al comerțului se ține de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii, organizată în subordinea Ministerului Justiției.

Alin. (2) al art. 2 a fost modificat de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 129 din 10 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 746 din 11 octombrie 2002.

Articolul 3

(1) Comercianții cer înmatricularea la oficiul registrului comerțului din județul sau din municipiul București, unde își au sediul.

(2) Cererea de înmatriculare/înregistrare a mențiunilor și documentele anexate la aceasta în formă electronică, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică extinsă, pot fi trimise prin poșta electronică.

Alin. (2) al art. 3 a fost introdus de pct. 2 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

(3) În cazul în care cererea de înmatriculare/înregistrare este transmisă potrivit prevederilor alin. (2), încheierea judecătorului-delegat se comunică pe cale electronică, data comunicării fiind considerată data la care aceasta devine disponibilă destinatarului, precum și pe suport hârtie.

Alin. (3) al art. 3 a fost introdus de pct. 2 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

Articolul 4

(1) Registrul comerțului este public.

(2) Oficiul registrului comerțului este obligat să elibereze, pe cheltuiala persoanei care a făcut cererea, copii certificate de pe înregistrările efectuate în registru și de pe actele prezentate, precum și informații despre datele înregistrate în registrul comerțului și certificate constatatoare că un anumit act sau fapt este ori nu este înregistrat.

Alin. (2) al art. 4 a fost modificat de pct. 3 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

(3) Actele prevăzute la alin. (2) pot fi cerute și eliberate și prin corespondență.

(4) La cerere, documentele prevăzute la alin. (1) se eliberează în formă electronică, cu transmitere on-line, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică extinsă*).

Alin. (4) al art. 4 a fost introdus de pct. 4 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

(5) Tarifele percepute pentru eliberarea de copii și/sau informații, indiferent de modalitatea de furnizare, nu vor depăși costurile administrative implicate de eliberarea acestora*).

Alin. (5) al art. 4 a fost introdus de pct. 4 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

Articolul 5

(1) Înmatricularea și mențiunile sunt opozabile terților de la data efectuării lor în registrul comerțului ori de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau în altă publicație, acolo unde legea dispune astfel.

(2) Persoana care are obligația de a cere o înregistrare nu poate opune terților actele ori faptele neînregistrate, în afară de cazul în care face dovada că ele erau cunoscute de aceștia.

(3) Oficiul Național al Registrului Comerțului publică pe pagina sa de internet și pe portalul de servicii on-line și transmite spre publicare pe portalul european e-Justiție informații actualizate privind legislația națională în ceea ce privește publicitatea și opozabilitatea față de terți a actelor, faptelor și mențiunilor persoanelor supuse obligației de înregistrare în registrul comerțului.

Alin. (3) al art. 5 a fost introdus de pct. 4 al art. I din LEGEA nr. 152 din 18 iunie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 519 din 13 iulie 2015.

Articolul 6

(1) Înregistrările în registrul comerțului se fac pe baza unei încheieri a judecătorului delegat sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești irevocabile, în afară de cazurile în care legea prevede altfel.

(1¹) Judecătorul-delegat întâi sesizat spre a dispune înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privind fuziunea, divizarea sau schimbarea sediului social al unei persoane juridice în alt județ se va pronunța, prin aceeași încheiere, și asupra înmatriculării persoanelor juridice astfel înființate, radierii celor care își încetează existența ori înregistrării în registrul comerțului a modificării actelor constitutive ale persoanelor juridice care dobândesc o parte din patrimoniul persoanei juridice divizate, după caz, precum și asupra înmatriculării și radierii persoanelor juridice care își schimbă sediul social în alt județ.

Alin. (1¹) al art. 6 a fost introdus de pct. 1 al art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 52 din 21 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 333 din 30 aprilie 2008.

(2) Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.

(3) Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

(4) Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei raza teritorială se află domiciliul sau sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.

(5) Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.

(6) În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului.

Art. 6 a fost modificat de pct. 3 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 6¹

(1) Judecătorul-delegat la oficiul registrului comerțului are competența de a verifica îndeplinirea actelor și formalităților prealabile fuziunii, în cazul în care la constituirea prin fuziune a unei societăți europene sau a unei societăți cooperative europene participă o societate comercială sau o societate cooperativă - persoană juridică română -, precum și în cazul fuziunii transfrontaliere la care participă o societate comercială de naționalitate română ori o societate europeană cu sediul în România.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător în cazul transferului sediului unei societăți europene sau al unei societăți cooperative europene din România în alt stat membru.

Art. 6¹ a fost introdus de pct. 2 al art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 52 din 21 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 333 din 30 aprilie 2008.

Articolul 7

(1) Instanțele judecătorești sunt obligate să trimită oficiului registrului comerțului, în termen de 15 zile de la data când au rămas irevocabile, copii legalizate de pe hotărârile irevocabile ce se referă la acte, fapte și mențiuni a căror înregistrare în registrul comerțului o dispun, conform legii.

Alin. (1) al art. 7 a fost modificat de pct. 4 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(2) În aceste încheieri și hotărâri instanțele judecătorești vor dispune și efectuarea înregistrărilor în registrul comerțului.

Articolul 8

(1) Controlul legalității operațiunilor efectuate de oficiul registrului comerțului se face de către unul dintre judecătorii tribunalului județean, respectiv, al municipiului București, delegat anual de președintele acestui tribunal.

(2) Judecătorul delegat va controla operațiunile registrului comerțului cel puțin o dată pe lună.

(3) Controlul efectuat de judecătorul delegat nu exonerează de răspundere personalul oficiului care conduce și execută operațiunile registrului comerțului pentru conformitatea cu legea a datelor înscrise.

(4) Lucrările de grefă, secretariat și arhivă ale judecătorului delegat se asigură de către personalul oficiului registrului comerțului.

Capitolul II Oficiul registrului comerțului

Articolul 9

(1) Oficiile registrului comerțului se organizează în subordinea Oficiului Național al Registrului Comerțului și funcționează pe lângă fiecare tribunal.

(2) Abrogat.

Alin. (2) al art. 9 a fost abrogat de pct. 2 al articolului unic din LEGEA nr. 505 din 26 noiembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 857 din 3 decembrie 2003.

(3) Oficiile registrului comerțului prevăzute la alin. (1) comunică Oficiului Național al Registrului Comerțului orice înmatriculare sau mențiune operată, în termen de cel mult 15 zile de la efectuare.

Alin. (3) al art. 9 a fost modificat de pct. 3 al articolului unic din LEGEA nr. 505 din 26 noiembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 857 din 3 decembrie 2003.

Art. 9 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 129 din 10 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 746 din 11 octombrie 2002.

Articolul 10

(1) Numărul maxim de posturi ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și ale oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale se stabilește prin hotărâre a Guvernului, iar structura organizatorică și modul de funcționare ale acestora, prin regulament de organizare și funcționare aprobat prin ordin al ministrului justiției.

Alin. (1) al art. 10 a fost modificat de pct. 1 al art. II din LEGEA nr. 337 din 10 decembrie 2013, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 777 din 12 decembrie 2013.

(2) Abrogat.

Alin. (2) al art. 10 a fost abrogat de litera k) a art. 14 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 1 din 25 ianuarie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 62 din 27 ianuarie 2010.

(3) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital aferente activității Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale se realizează din taxele și tarifele percepute, potrivit art. 11.

Alin. (3) al art. 10 a fost modificat de pct. 5 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

(4) Oficiul Național al Registrului Comerțului este condus de un director general selecționat prin examen sau concurs și numit în funcție prin ordin al ministrului justiției, pentru un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit, în condițiile legii. În funcția de director general pot fi numiți și magistrați detașați, în condițiile legii.

Alin. (4) al art. 10 a fost modificat de pct. 1 al art. II din LEGEA nr. 337 din 10 decembrie 2013, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 777 din 12 decembrie 2013.

(4¹) Directorul general este ajutat în activitatea sa de 2 directori generali adjuncți, selecționați prin examen sau concurs și numiți în funcție prin ordin al ministrului justiției, pentru un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit, în condițiile legii.

Alin. (4¹) al art. 10 a fost introdus de pct. 2 al art. II din LEGEA nr. 337 din 10 decembrie 2013, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 777 din 12 decembrie 2013.

(5) Oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale sunt conduse de directori, ajutați în activitate, după caz, de directori adjuncți, conform Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, selecționați prin examen sau concurs și numiți în funcție prin ordin al ministrului justiției, pentru un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit, în condițiile legii.

Alin. (5) al art. 10 a fost modificat de pct. 3 al art. II din LEGEA nr. 337 din 10 decembrie 2013, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 777 din 12 decembrie 2013.

(6) Personalul necesar pentru funcționarea Oficiului Național al Registrului Comerțului și al oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale se selecționează prin concurs, potrivit legii. Numirea personalului se face de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Alin. (6) al art. 10 a fost modificat de pct. 4 al articolului unic din LEGEA nr. 505 din 26 noiembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 857 din 3 decembrie 2003.

Art. 10 a fost modificat de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 129 din 10 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 746 din 11 octombrie 2002.

Articolul 11

(1) Pentru operațiunile efectuate oficiul registrului comerțului percepe taxe și tarife stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Taxele și tarifele percepute se achită la casieria oficiului registrului comerțului sau prin virament în contul Oficiului Național al Registrului Comerțului, deschis la Trezoreria Statului.

Alin. (2) al art. 11 a fost modificat de pct. 6 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

(3) Taxele și tarifele prevăzute la alin. (1) se pot actualiza anual, prin hotărâre a Guvernului, pe baza fundamentării prezentate de Ministerul Justiției și ținând cont de rezultatele anului anterior, cuprinse în situația financiară anuală.

Alin. (3) al art. 11 a fost introdus de pct. 6 al articolului unic din LEGEA nr. 505 din 26 noiembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 857 din 3 decembrie 2003.

Art. 11 a fost modificat de pct. 4 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 129 din 10 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 746 din 11 octombrie 2002.

Articolul 12

(1) Registrul comerțului este alcătuit dintr-un registru pentru înregistrarea persoanelor juridice societăți, companii naționale și societăți naționale, regii autonome, grupuri de interes economic, organizații cooperatiste, societăți europene, grupuri europene de interes economic, alte persoane juridice expres prevăzute de lege, cu sediul principal sau sedii secundare în România, un registru pentru înregistrarea persoanelor juridice societăți cooperative și societăți cooperative europene cu sediul principal sau sedii secundare în România și un registru pentru înregistrarea persoanelor fizice autorizate, întreprinderi individuale și întreprinderi familiale, cu sediul profesional sau sedii secundare în România. Aceste registre se țin în sistem computerizat.

Alin. (1) al art. 12 a fost modificat de pct. 5 al art. I din LEGEA nr. 152 din 18 iunie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 519 din 13 iulie 2015.

(2) Fiecare persoană înregistrată în registrul comerțului va purta un număr de ordine din registrul comerțului, începând de la numărul 1 în fiecare an, acordat la nivel național din Registrul central al comerțului.

Alin. (2) al art. 12 a fost modificat de pct. 5 al art. I din LEGEA nr. 152 din 18 iunie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 519 din 13 iulie 2015.

(3) Oficiul registrului comerțului ține și dosare cu documentele depuse și documentele în baza cărora se efectuează înregistrările în registrul comerțului, pentru fiecare persoană înregistrată, în care vor fi evidențiate și înregistrările efectuate în registrul comerțului.

Alin. (3) al art. 12 a fost modificat de pct. 5 al art. I din LEGEA nr. 152 din 18 iunie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 519 din 13 iulie 2015.

(4) Modul de ținere a registrelor, de efectuare a înregistrărilor și de furnizare a informațiilor la art. 4 se stabilește prin norme aprobate prin ordin al ministrului justiției.

Alin. (4) al art. 12 a fost modificat de pct. 7 al articolului unic din LEGEA nr. 505 din 26 noiembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 857 din 3 decembrie 2003.

Capitolul III Efectuarea înregistrărilor

Articolul 13*)

(1) Cererea de înmatriculare a unui comerciant persoană fizică în registrul comerțului va cuprinde:

Partea introductivă a alin. (1) al art. 13 a fost modificată de pct. 6 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

a) numele și prenumele, codul numeric personal, domiciliul, cetățenia, data și locul nașterii, starea civilă și activitatea comercială anterioară;

Litera a) a alin. (1) al art. 13 a fost modificată de pct. 7 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

b) firma comercială și sediul acesteia;

c) obiectul comerțului, cu precizarea domeniului și a activității principale, astfel cum sunt prevăzute în autorizația pentru exercitarea comerțului;

d) numărul, data și organul emitent al autorizației pentru exercitarea comerțului.

(1¹) Cererea de înmatriculare a unei asociații familiale în registrul comerțului trebuie să cuprindă:

a) numele și prenumele fiecăruia dintre asociați, codul numeric personal, domiciliul, cetățenia, data și locul nașterii, calitatea de membru al familiei, starea civilă și activitatea comercială anterioară;

b) datele de identificare a persoanei care reprezintă asociația în relațiile cu terții - membrul de familie din inițiativa căruia s-a înființat asociația sau împuternicitul acestuia;

c) firma comercială și sediul acesteia;

d) obiectul comerțului, cu precizarea domeniului și a activității principale, astfel cum sunt prevăzute în autorizația pentru exercitarea comerțului;

e) numărul, data și organul emitent al autorizației pentru exercitarea comerțului.

Alin. (1¹) al art. 13 a fost introdus de pct. 8 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(2) Cererea de înmatriculare va fi însoțită de acte doveditoare ale datelor pe care le cuprinde.

(3) Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere, precum și, în cazul asociațiilor familiale, codul unic de înregistrare atribuit conform legii.

Alin. (3) al art. 13 a fost modificat de pct. 9 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 14

(1) Cererea de înmatriculare a unei societăți comerciale va cuprinde, după caz, datele conținute în mod obligatoriu în actul său constitutiv și va fi însoțită de documentele doveditoare necesare, potrivit Legii nr. 31/1990

privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere, precum și codul unic de înregistrare, atribuit conform legii.

Art. 14 a fost modificat de pct. 10 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 15

(1) Cererea de înmatriculare a unei regii autonome, companii naționale sau societăți naționale în registrul comerțului trebuie să cuprindă:

Partea introductivă a alin. (1) al art. 15 a fost modificată de pct. 11 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

- a) actul de înființare, denumirea, sediul și, dacă este cazul, emblema acesteia;
- b) obiectul de activitate, cu precizarea domeniului și a activității principale;
- c) unitățile componente ce pot intra în relații contractuale cu terții, persoanele împuternicite să le reprezinte și limitele împuternicirilor acordate;
- d) numele și prenumele, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia persoanelor împuternicite să le reprezinte, precum și limitele puterilor conferite.

(2) Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere, precum și codul unic de înregistrare, atribuit conform legii.

Alin. (2) al art. 15 a fost introdus de pct. 12 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 16

(1) Organizațiile cooperatiste se înmatriculează în registrul comerțului, cu respectarea reglementărilor privind cooperarea meșteșugărească, cooperarea de consum și cooperarea de credit.

(2) Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere, precum și codul unic de înregistrare, atribuit conform legii.

Alin. (2) al art. 16 a fost introdus de pct. 13 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 17

Cererea de înmatriculare în registrul comerțului se face, dacă legea nu prevede altfel, în termen de 15 zile:

- a) abrogată;

Litera a) a art. 17 a fost abrogată de lit. c) a art. 44 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 44 din 16 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 328 din 25 aprilie 2008.

- b) pentru societățile comerciale, de la data încheierii actului constitutiv;

Litera b) a art. 17 a fost modificată de pct. 14 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

c) pentru regii autonome, companii naționale, societăți naționale și organizații cooperatiste, de la data actului de înființare.

Articolul 18

(1) Cererea de înmatriculare a unui comerciant, persoană fizică, va fi făcută personal sau prin împuternicit, cu procură specială și autentică.

(1¹) Cererea de înmatriculare a asociației familiale se face de membrul de familie din inițiativa căruia s-a înființat asociația sau împuternicitul acestuia, cu procură specială și autentică.

Alin. (1¹) al art. 18 a fost introdus de pct. 15 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(2) Pentru dovedirea specimenului de semnătură, comerciantul persoană fizică, respectiv reprezentantul asociației familiale, semnează la oficiul registrului comerțului, în prezența judecătorului delegat sau a directorului oficiului sau a înlocuitorului acestuia, care va certifica semnătura.

Alin. (2) al art. 18 a fost modificat de pct. 16 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(3) În absența comerciantului persoană fizică, respectiv a reprezentantului asociației familiale, semnătura acestuia poate fi înlocuită prin prezentarea unui specimen de semnătura legalizat de notarul public.

Alin. (3) al art. 18 a fost modificat de pct. 16 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 19

(1) Cererea de înmatriculare în registrul comerțului a unei societăți comerciale va fi semnată cel puțin de un administrator sau, după caz, de reprezentantul acestuia ori, în condițiile legii, de oricare asociat, iar pentru regii autonome, companii naționale, societăți naționale sau organizații cooperatiste, de către persoanele împuternicite, potrivit legii, să le reprezinte.

(2) Dovedirea specimenului de semnătură a administratorilor și, după caz, a reprezentanților societăților comerciale, precum și a persoanelor împuternicite în condițiile legii să reprezinte regiile autonome sau organizațiile cooperatiste se face cu respectarea prevederilor art. 18 alin. (2) și (3).

Articolul 20

(1) Cererea de înmatriculare va fi însoțită de acte doveditoare.

(2) La orice înmatriculare se vor menționa numărul și data încheierii judecătorului delegat.

Articolul 21

În registrul comerțului se vor înregistra mențiuni referitoare la:

a) donația, vânzarea, locațiunea sau garanția reală mobilă constituită asupra fondului de comerț, precum și orice alt act prin care se aduc modificări înregistrărilor în registrul comerțului sau care face să înceteze firma ori fondul de comerț;

Litera a) a art. 21 a fost modificată de pct. 17 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

b) numele și prenumele, cetățenia, codul numeric personal, pentru cetățenii români, seria și numărul pașaportului, pentru cetățenii străini, data și locul nașterii împuternicitului sau a reprezentantului fiscal, dacă este cazul; dacă dreptul de reprezentare este limitat la o anumită sucursală, mențiunea se va face numai în registrul unde este înscrisă sucursala, semnătura împuternicitului/reprezentantului fiscal va fi dată în forma prevăzută la art. 18 alin. (2) și (3);

Litera b) a art. 21 a fost modificată de pct. 17 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

c) brevetele de invenții, mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu, denumirile de origine, indicațiile de proveniență, firma, emblema și alte semne distinctive asupra cărora societatea comercială, regia autonomă, organizația cooperatistă sau comerciantul persoană fizică sau asociație familială are un drept;

Litera c) a art. 21 a fost modificată de pct. 17 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

d) convenția matrimonială, încheiată înainte sau în timpul căsătoriei, inclusiv modificarea acesteia, hotărârea judecătorească privind modificarea judiciară a regimului matrimonial, acțiunea sau hotărârea în constatarea ori declararea nulității căsătoriei, acțiunea sau hotărârea de constatare ori declarare a nulității convenției matrimoniale, precum și acțiunea sau hotărârea de divorț pronunțate în cursul exercitării activității economice;

Litera d) a art. 21 a fost modificată de art. 53, Secțiunea a 3-a, Cap. IV din LEGEA nr. 71 din 3 iunie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 409 din 10 iunie 2011.

e) hotărârea de punere sub interdicție a comerciantului sau de instituire a curatelei acestuia, precum și hotărârea prin care se ridică aceste măsuri;

f) deschiderea procedurii de reorganizare judiciară sau de faliment, după caz, precum și înscrierea mențiunilor corespunzătoare;

g) hotărârea de condamnare a comerciantului, administratorului sau cenzorului pentru fapte penale care îl fac nedemn sau incompatibil să exercite această activitate;

Litera g) a art. 21 a fost modificată de pct. 18 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

h) orice modificare privitoare la actele, faptele și mențiunile înregistrate.

Articolul 22

(1) Comerciantul are obligația să solicite înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor prevăzute la art. 21, în cel mult 15 zile de la data actelor și faptelor supuse obligației de înregistrare.

(2) Înregistrarea mențiunilor se poate face și la cererea persoanelor interesate, în termen de cel mult 30 de zile de la data când au cunoscut actul sau faptul supus înregistrării.

(3) Mențiunile se înregistrează din oficiu, în termen de 15 zile de la data primirii copiei legalizate a hotărârii irevocabile referitoare la faptele și actele prevăzute la art. 21 lit. e), f) și g), cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

Alin. (3) al art. 22 a fost modificat de pct. 7 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

(4) Faptul că mențiunile pot fi înregistrate și la cererea altor persoane sau din oficiu nu scutește pe comerciant de obligația de a cere efectuarea lor.

Articolul 23

(1) Comerciantul care deschide sucursale trebuie să ceară înregistrarea acestora la oficiul registrului comerțului de la sediul fiecărei sucursale.

(2) Cererea va cuprinde:

a) denumirea sucursalei, care va conține numele/denumirea și forma juridică a comerciantului, localitatea în care se află sediul social al acestuia, urmate de cuvântul "sucursală" și de localitatea în care se află sediul ei social;

b) sediul sucursalei;

c) obiectul de activitate al sucursalei;

c¹) hotărârea adunării generale, decizia consiliului de administrație, respectiv a directoratului, prin care a fost înființată sucursala.

Litera c¹) a alin. (2) al art. 23 a fost introdusă de pct. 1 al art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 82 din 28 iunie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 446 din 29 iunie 2007.

d) numele și prenumele, locul și data nașterii, codul numeric personal, domiciliul și cetățenia reprezentantului comerciantului, persoană fizică, respectiv denumirea, sediul social și naționalitatea reprezentantului comerciantului, persoană juridică, care se ocupă nemijlocit de activitatea sucursalei, cu precizarea dacă puterile ce li s-au conferit urmează a fi exercitate împreună sau separat;

e) informații privind registrul comerțului în care este înregistrat comerciantul și numărul de înmatriculare.

(3) La cererea de înregistrare se atașează următoarele:

a) dovada sediului sucursalei;

b) declarațiile pe propria răspundere ale persoanelor împuternicite să reprezinte sucursala, din care să rezulte că îndeplinesc condițiile legale pentru deținerea acestei calități;

c) speciemenle de semnătură ale persoanelor împuternicite să reprezinte sucursala.

(4) Oficiul registrului comerțului de la sediul sucursalei transmite oficiului registrului comerțului de la sediul principal al comerciantului un extras de pe înregistrarea efectuată, pentru a fi menționată în registrul comerțului respectiv.

(4¹) Persoanele juridice române care deschid sucursale în străinătate au obligația menționării acestora la oficiul registrului comerțului din România, după înregistrarea lor în statele respective.

Alin. (4¹) al art. 23 a fost introdus de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 152 din 18 iunie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 519 din 13 iulie 2015.

(5) Formalitățile de publicitate prevăzute de prezentul articol sunt efectuate de reprezentantul comerciantului, prevăzut la alin. (2) lit. d).

Art. 23 a fost modificat de pct. 8 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

Articolul 24

(1) Comerciantul cu sediul principal al comerțului în străinătate care deschide sucursale în România trebuie să ceară înregistrarea acestora la oficiul registrului comerțului de la sediul fiecărei sucursale.

(2) Cererea va cuprinde următoarele:

a) numele/denumirea comerciantului din străinătate și forma juridică, precum și denumirea sucursalei, dacă este diferită de cea a comerciantului;

b) registrul în care este înmatriculat comerciantul din străinătate și numărul de înmatriculare;

c) sediul social;

d) obiectul de activitate al sucursalei;

e) numele și calitatea reprezentanților comerciantului din străinătate și ale celor care se ocupă nemijlocit de activitatea sucursalei, cu precizarea dacă puterile ce li s-au conferit urmează a fi exercitate împreună sau separat;

f) în cazul sucursalelor societăților comerciale din state care nu sunt membre ale Spațiului Economic European, se va menționa și legea aplicabilă comerciantului.

(3) La registrul comerțului de la sediul sucursalei se depun:

a) actul constitutiv și statutul comerciantului din străinătate, dacă sunt conținute în documente separate, împreună cu toate modificările acestor documente sau actul constitutiv actualizat, în traducere certificată;

b) în cazul sucursalelor comercianților din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, documente care să ateste sediul social al comerciantului din străinătate, obiectul de activitate al acestuia și, cel puțin anual, suma capitalului subscris, dacă aceste informații nu sunt incluse în documentele prevăzute la lit. a);

c) un certificat, în traducere certificată, de la registrul în care este înmatriculat comerciantul din străinătate, care să ateste existența societății;

d) anual, situația financiară a comerciantului din străinătate, aprobată, verificată și publicată potrivit legislației statului în care comerciantul are domiciliul/sediul social, care va fi supusă aceluiași formalități de publicitate prevăzute pentru situațiile financiare ale societăților comerciale românești;

e) în situația în care comerciantul din străinătate care deschide o sucursală în România are sediul social într-un stat membru al Uniunii Europene, documentele contabile ale comerciantului din străinătate, așa cum sunt ele întocmite, auditate și publicate în conformitate cu legea statului membru care guvernează comerciantul din străinătate;

f) în situația în care comerciantul din străinătate care deschide o sucursală în România nu este guvernat de legea unui stat membru al Uniunii Europene sau a Spațiului Economic European, documentele contabile ale agentului economic din străinătate, așa cum sunt acestea întocmite, auditate și publicate în conformitate cu legea din România, cu excepția cazului în care legea care guvernează comerciantul din străinătate prevede reguli contabile echivalente celor aflate în vigoare în Uniunea Europeană;

g) dovada sediului sucursalei.

(4) Dacă este cazul, se înregistrează mențiuni referitoare la:

a) deschiderea unei proceduri judiciare sau extrajudiciare de insolvență asupra comerciantului din străinătate;

b) dizolvarea societății din străinătate, numele și puterile lichidatorilor, finalizarea lichidării;

c) închiderea sucursalei.

(5) Dacă un comerciant cu sediul social în străinătate înființează mai multe sucursale în țară, documentele prevăzute la alin. (3)-(4) se depun numai la una dintre sucursale, la alegerea

comerciantului, în registrul comerțului în care sunt înregistrate celelalte sucursale, precizându-se care este registrul prin care se asigură formalitățile de publicitate.

(6) Formalitățile de publicitate prevăzute de prezentul articol sunt efectuate de reprezentantul sucursalei, prevăzut la alin. (2) lit. e).

Art. 24 a fost modificat de pct. 9 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

Articolul 25

(1) Orice persoană fizică sau juridică prejudiciată ca efect al unei înmatriculări ori printr-o mențiune în registrul comerțului are dreptul să ceară radierea înregistrării păgubitoare, în tot sau numai cu privire la anumite elemente ale acesteia, în cazul în care prin hotărâri judecătorești irevocabile au fost desființate în tot sau în parte sau modificate actele care au stat la baza înregistrării cu privire la care se solicită radierea, dacă prin hotărârea judecătorească nu a fost dispusă menționarea în registrul comerțului.

Alin. (1) al art. 25 a fost modificat de pct. 23 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(2) Cererea se depune și se menționează în registrul comerțului la care s-a făcut înmatricularea comerciantului. În termen de 3 zile de la data depunerii oficiul registrului comerțului înaintează cererea tribunalului în a cărui rază teritorială se află sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, tribunalului din acel județ.

(3) Tribunalul se pronunță asupra cererii cu citarea oficiului registrului comerțului și a comerciantului.

Alin. (3) al art. 25 a fost modificat de pct. 23 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(4) Hotărârea judecătorească de soluționare a cererii poate fi atacată numai cu recurs, iar termenul de recurs curge de la pronunțare, pentru părțile prezente, și de la comunicare, pentru părțile lipsă.

Alin. (4) al art. 25 a fost modificat de pct. 23 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(5) Oficiul registrului comerțului va efectua radierea și va publica hotărârea judecătorească irevocabilă în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala părții care a introdus cererea. În acest scop, instanța va comunica oficiului registrului comerțului hotărârea judecătorească, în copie legalizată, cu mențiunea rămânerii irevocabile.

Alin. (5) al art. 25 a fost modificat de pct. 23 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Art. 25 a fost modificat de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 348 din 6 iulie 2001, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 381 din 12 iulie 2001.

Articolul 26

(1) Data înregistrării în registrul comerțului este data la care înregistrarea a fost efectiv operată în acest registru.

(2) Înregistrarea în registrul comerțului se operează în termen de 24 de ore de la data încheierii judecătorului delegat, iar în cazul înmatriculării comerciantului, în termen de 24 de ore de la data pronunțării încheierii judecătorului delegat de autorizare a înmatriculării.

Alin. (2) al art. 26 a fost modificat de pct. 24 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 26¹

(1) Oficiul Național al Registrului Comerțului are legitimare procesuală activă și poate interveni în orice proces privind înregistrări în registrul comerțului, interesul fiind prezumat și constând în respectarea cerințelor generale ale activității comerciale.

(2) Cererile introduse de Oficiul Național al Registrului Comerțului, în temeiul prezentei legi, nu sunt supuse taxei de timbru și nici timbrului judiciar.

Art. 26¹ a fost introdus de pct. 10 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

Articolul 27

Abrogat.

Art. 27 a fost abrogat de pct. 25 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 28

În cererile de înregistrare în registrul comerțului și în orice alte cereri adresate acestui registru se vor indica persoana și adresa la care se vor comunica încheierile judecătorului delegat sau alte acte și înștiințări.

Articolul 29

Comerciantul este obligat să menționeze pe facturi, oferte, comenzi, tarife, prospecte și orice alte documente întrebuițate în comerț, numele/denumirea, sediul social, codul unic de înregistrare și, dacă este cazul, codul numeric personal. Sunt exceptate bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice, care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.

Art. 29 a fost modificat de pct. 26 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Capitolul IV Regimul firmelor și emblemelor

Articolul 30

(1) Firma este numele sau, după caz, denumirea sub care un comerciant își exercită comerțul și sub care semnează.

(2) Emblema este semnul sau denumirea care deosebește un comerciant de un altul de același gen.

(3) Firmele și emblemele vor fi scrise în primul rând în limba română.

(4) Dreptul de folosință exclusivă asupra firmei și emblemei se dobândește prin înscrierea acestora în registrul comerțului.

Articolul 31

(1) Firma unui comerciant, persoană fizică, se compune din numele comerciantului scris în întregime sau din numele și inițiala prenumelui acestuia.

(1¹) Firma unei asociații familiale trebuie să cuprindă numele membrului de familie la inițiativa căruia se înființează asociația familială, cu mențiunea <>, scrisă în întregime.

Alin. (1¹) al art. 31 a fost introdus de pct. 27 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(2) Nici o mențiune care ar putea induce în eroare asupra naturii sau întinderii comerțului ori situației comerciantului nu poate fi adăugată firmei. Se vor putea face mențiuni care să arate mai precis persoana comerciantului sau felul comerțului sau.

Articolul 32

Firma unei societăți în nume colectiv trebuie să cuprindă numele a cel puțin unuia dintre asociați, cu mențiunea "societate în nume colectiv", scrisă în întregime.

Articolul 33

Firma unei societăți în comandită simplă trebuie să cuprindă numele a cel puțin unuia dintre asociații comandați, cu mențiunea "societate în comandită", scrisă în întregime.

Articolul 34

Dacă numele unei persoane străine de societate figurează, cu consimțământul sau, în firma unei societăți în nume colectiv ori în comandită simplă, aceasta devine răspunzătoare nelimitat și solidar de toate obligațiile societății. Aceeași regulă este aplicabilă și comanditarului al cărui nume figurează în firma unei societăți în comandită.

Articolul 35

Firma unei societăți pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni se compune dintr-o denumire proprie, de natură a o deosebi de firma altor societăți, și va fi însoțită de mențiunea scrisă în întregime "societate pe acțiuni" sau "S.A." ori, după caz, "societate în comandită pe acțiuni".

Articolul 36

Firma unei societăți cu răspundere limitată se compune dintr-o denumire proprie, la care se poate adauga numele unuia sau al mai multor asociați, și va fi însoțită de mențiunea scrisă în întregime "societate cu răspundere limitată" sau "S.R.L."

Articolul 37

Firma sucursalei din România a unei societăți străine va trebui să cuprindă și mențiunea sediului principal din străinătate.

Articolul 38

(1) Orice firmă nouă trebuie să se deosebească de cele existente.

(2) Când o firmă nouă este asemănătoare cu o alta, trebuie să se adauge o mențiune care să o deosebească de aceasta, fie prin desemnarea mai precisă a persoanei, fie prin indicarea felului de comerț exercitat sau în orice alt mod.

Articolul 39

(1) Oficiul registrului comerțului va refuza înscrierea unei firme care, neintroducând elemente deosebite în raport cu firme deja înregistrate, poate produce confuzie cu acestea.

Alin. (1) al art. 39 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 519 din 23 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.109 din 26 noiembrie 2004.

(2) Se interzice înscrierea unei firme care conține cuvintele: «științific», «academie», «academic», «universitate», «universitar», «școală», «școlar» sau derivatele acestora.

Alin. (2) al art. 39 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 519 din 23 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.109 din 26 noiembrie 2004.

(3) Înscrierea unei firme care conține cuvintele: «național», «român», «institut» sau derivatele acestora ori cuvinte sau sintagme caracteristice autorităților și instituțiilor publice centrale se realizează numai cu acordul Secretariatului General al Guvernului.

Alin. (3) al art. 39 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 519 din 23 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.109 din 26 noiembrie 2004.

(4) Înscriserea unei firme care conține cuvinte sau sintagme caracteristice autorităților și instituțiilor publice locale se realizează numai cu acordul prefectului județului, respectiv al municipiului București, în circumscripția teritorială în care solicitantul și-a stabilit sediul social.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (4) autoritatea competentă refuză eliberarea acordului dacă firma în cauză este de natură să creeze confuzie cu denumirea unei instituții publice ori de interes public.

(6) Acordul pentru folosirea denumirii, prevăzut la alin. (3) și (4), ori, după caz, refuzul eliberării acordului se comunica în termen de 10 zile de la data solicitării.

(7) Refuzul acordului prevăzut la alin. (3) și (4) conduce la respingerea cererii de înmatriculare a persoanei juridice.

(8) Verificarea disponibilității firmei și a emblemei se face de către oficiul registrului comerțului înainte de întocmirea actelor constitutive sau, după caz, de modificare a firmei sau a emblemei.

Alin. (8) al art. 39 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 519 din 23 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.109 din 26 noiembrie 2004.

(9) Firmele și emblemele radiate din registrul comerțului sunt indisponibile pentru o perioadă de 2 ani de la data radierii, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 41.

Art. 39 a fost modificat de art. I din ORDONANȚA nr. 72 din 13 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 791 din 27 august 2004.

Articolul 40

Nici o firmă nu va putea cuprinde o denumire întrebuințată de comercianții din sectorul public.

Articolul 41

(2) Păstrarea firmei precedente este permisă societății pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau societății cu răspundere limitată, fără cerința menționării raportului de succesiune.

(3) În cazul în care firma unei societăți cu răspundere limitată cuprinde numele unuia sau mai multor asociați, dispozițiile alin. (1) rămân aplicabile.

Articolul 42

Firma nu poate fi înstrăinată separat de fondul de comerț la care este întrebuințată.

Articolul 43

(1) Orice emblemă va trebui să se deosebească de emblemele înscrise în același registru al comerțului, pentru același fel de comerț, precum și de emblemele altor comercianți de pe piață unde comerciantul își desfășoară activitatea.

(2) Emblemele vor putea fi folosite pe panouri de reclamă oriunde ar fi așezate, pe facturi, scrisori, note de comandă, tarife, prospecte, afișe, publicații și în orice alt mod, numai dacă vor fi însoțite în mod vizibil de firma comerciantului.

(3) Dacă emblema cuprinde o denumire, firma va fi scrisă cu litere având mărimea de cel puțin jumătate din cea a literelor cu care este scrisă emblema.

Capitolul V Sancțiuni

Articolul 44

(1) Dacă nu respectă dispozițiile legii și termenele prevăzute, comercianții care trebuie să ceară înmatricularea sau înscrierea unei mențiuni sau să depună specimene de semnătură ori anumite acte vor fi obligați, prin încheiere pronunțată de judecătorul delegat, la plata unei amenzi judiciare de la 500.000 lei la 5.000.000 lei, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Alin. (1) al art. 44 a fost modificat de pct. 30 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(2) În cazul în care înmatricularea, mențiunea, depunerea specimenului de semnătură sau a actului sunt în sarcina unei persoane juridice, amenda judiciară este de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei, dacă fapta nu constituie infracțiune. Dacă sunt mai multe persoane obligate la îndeplinire, amenda se aplică fiecăreia dintre ele.

Alin. (2) al art. 44 a fost modificat de pct. 30 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(3) Abrogat.

Alin. (3) al art. 44 a fost abrogat de pct. 8 al articolului unic din LEGEA nr. 505 din 26 noiembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 857 din 3 decembrie 2003.

(4) Amenda prevăzută la alin. (2) se aplică și reprezentanților societăților comerciale amendate, potrivit dispozițiilor aceluia alineat.

Articolul 45

Comercianții persoane fizice și reprezentanții asociațiilor familiale și ai persoanelor juridice, care nu se conformează obligațiilor prevăzute la art. 29, vor fi sancționați de organele de control ale Ministerului Finanțelor Publice cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei, iar în cazul înscrierii unor date false, se vor aplica dispozițiile corespunzătoare din legea penală.

Art. 45 a fost modificat de pct. 31 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 46

Sesizarea judecătorului delegat pentru aplicarea amenzilor prevăzute la art. 44 se poate face de orice persoană interesată sau din oficiu.

Art. 46 a fost modificat de pct. 32 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 47

Amenzile judiciare prevăzute la art. 44 sunt supuse regimului de drept comun al amenzilor judiciare, prevăzut de Codul de procedură civilă.

Art. 47 a fost modificat de pct. 33 al art. VIII, Titlul II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 48

Abrogat.

Art. 48 a fost abrogat de art. 32 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

Capitolul VI Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 49

Abrogat.

Art. 49 a fost abrogat de pct. 8 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 129 din 10 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 746 din 11 octombrie 2002.

Articolul 50

(1) Asigurarea spațiului corespunzător și a condițiilor materiale necesare desfășurării activității Oficiului Național al Registrului Comerțului și a fiecărui oficiu al registrului comerțului se face pentru anii 1990-1991 de către prefectură și, respectiv, de către Primăria Municipiului București.

(2) Bunurile cu care au fost dotate oficiile trec, fără plată, în proprietatea camerelor de comerț și industrie teritoriale până la data de 1 ianuarie 1992.

Articolul 51

(1) Oficiul Național al Registrului Comerțului asigură condițiile necesare în vederea funcționării sistemului informatic unitar al registrului comerțului.

(2) Înregistrările în registrul comerțului se efectuează electronic, atât la nivelul oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, cât și la nivelul registrului central computerizat*).

Alin. (2) al art. 51 a fost introdus de pct. 11 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

(3) Cererile și documentele depuse în susținerea acestora, primite în format hârtie sau în formă electronică, se arhivează de Oficiul Național al Registrului Comerțului în formă electronică*).

Alin. (3) al art. 51 a fost introdus de pct. 11 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), cererile depuse înaintea datei intrării în vigoare a prezentei legi se arhivează electronic, la cererea comerciantului înregistrat sau a solicitantului de copii certificate*).

Alin. (4) al art. 51 a fost introdus de pct. 11 al art. II din LEGEA nr. 441 din 27 noiembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

Art. 51 a fost modificat de pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 129 din 10 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 746 din 11 octombrie 2002.

Articolul 51¹

(1) În exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, Oficiul Național al Registrului Comerțului și oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale colectează, procesează și prelucrează date și informații, inclusiv de natura datelor cu caracter personal, cărora le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 677/2001

pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Oficiul Național al Registrului Comerțului poate colabora cu Camera de Comerț și Industrie a României.

Alin. (2) al art. 51¹ a fost introdus de art. III din LEGEA nr. 39 din 30 martie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 224 din 31 martie 2011.

Art. 51¹ [inițial cu alin.(1)] a fost introdus de pct. 2 al art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 82 din 28 iunie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 446 din 29 iunie 2007.

Articolul 52

Abrogat.

Art. 52 a fost abrogat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 348 din 6 iulie 2001, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 381 din 12 iulie 2001.

Articolul 53

Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României*).

*) Fac excepție prevederile art. 4 alin. (2) și (3), art. (6), art. 8 alin. (2), (3) și (4), art. 11 alin. (2), (3) și (4), art. 12 alin. (1), (3) și (4), art. 13 alin. (1), art. 14, art. 15, art. 16, art. 17-20, art. 21 lit. f), art. 23, art. 24 alin. (3), art. 25 alin. (3), art. 26-29, art. 30 alin. (2) și (4), art. 36, art. 37, art. 39, art. 41, art. 44, art. 45, art. 48 alin. (1) și ale art. 51 și 52, care intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Legii nr. 12/1998.